

PÍSEŇ 0726

Podvečer tvá čeládka

1576

1. Pod - ve - čer tvá če - lád - ka, co k sle - pi - ci ku - řát - ka,

k o - chra - ně tvé hle - dí - me, las - ka - vý Hos - po - di - ne.

2. Že jsi ráčil z milosti zdraví dáti stálosti
tento dnešní celý den, budiž z toho veleben.
3. Poněvadž pak mnohý hřích nacházíme v tělech svých,
odpusť hříchy poznovu v zasloužení Kristovu.
4. Všmohoucí Bože náš, který bídu naši znáš,
nedávej nás d'áblu v moc, ostříhej nás celou noc.
5. Tobě se oddáváme, pokorně tě žádáme,
rač ty sám vždy při nás být, budem na tom dosti mít.
6. Vyslyš naše žádosti ke chvále tvé milosti
odsavad až na věky, Pane Bože veliký.

1601, 1877